

VEČERNI LIST

NEODVISEN DNEVNIK

Cena celoletno po pošti K 40.—, za Ljubljano K 36.—
 - polletno " " 20.— " " 18.—
 - četrtletno " " 10.— " " 9.—
 - mesečno " " 3.50, " " 3.—
 Uredništvo in uprava: Kopitarjeva ulica 6. — Telefon 50.

inzerati: Enostojna petlitvrsta (59 mm široka in 9 cm visoka ali nje prostor) za enkrat po 50 vln., za dva- in večkrat po 45 vln. — Ob sobotah dvojni tarif. — Poslano: Enostojna petlitvrsta K 1.— — Izhaja vsak dan, izvenzmi nedelje in praznike, ob 3. uri popoldne.

Nova ministrska kriza na vidiku?

Posebno poročilo »Večernemu listu«.

Belgrad, 10. aprila. Danes so govorili v parlamentarnih krogih o novem nespornem razumljenju v vladi. Domneva se, da se nahajamo pred novo ministrsko krizo. — Te vesti niso doslej še z ničemer potrjene.

Nemiri v Parizu.

Živjo Ljenu!

Posebno poročilo »Večernemu listu«.

Zagreb, 11. aprila. Iz Ženeve javljajo: Vsled pomiloščenja morilca Jauresa so priredili pariški radikalni socijalisti velike demonstracije in nemire, pri katerih se je udeležilo mnogo občinstva. Kakor smo zvedeli, je bilo pri tem ranjenih 41 stražnikov. Policija je zaplenila zastavo, ki so jo bili prinesli socijalisti na shod. Pri demonstracijah je bilo navzočih 30.000 oseb.

Pred demonstranti sta se vozila dva avtomobila s člani uredništva »L' humanite« in »Populaire«. Nosili so v sprevođu rdeče in črne zastave. Bivši minister Sembac je dal Jauresovi vdovi palmo. Pri sprevođu so klicali: »Živjo Ljenu!« — »Živjo Trocki!« Cela manifestacija je resen opomin mirovnemu posvetu.

Naše vprašanje zopet odgodeno.

Posebno poročilo »Večernemu listu«.

Zagreb, 11. aprila. »Jutarnji List« poroča iz Curiha: Po vesteh iz Pariza pričakujejo skorajšnje rešitve jugoslovanskega italijanskega spora. Če bo mirovna konferenca rešila vprašanje glede Nemčije do

sobote, bo prišlo jugoslovansko-italijansko vprašanje na vrsto prihodnji teden. Popolne rešitve tega vprašanja pa moremo pričakovati po Veliki noči.

Sonnino v Rimu.

Posebno poročilo »Večernemu listu«.

Zagreb, 11. aprila. Iz Luzerna javljajo, da je prispel Sonnino iz Pariza v Rim. Njegovo vrnitev smatrajo za znamenje, da

se mirovni posvet ne razvija po željah Italije.

Angleška javnost proti Lloyd Georgeu.

Posebno poročilo »Večernemu listu«.

Zagreb, 11. aprila. »Obzor« poroča iz Ženeve od dne 10. t. m.: Angleška in francoska javnost sta zelo nezadovoljni z zadržanjem Lloyd Georgea zaradi vprašanja Gdanskega. »Times« in »Morning Post« zahtevajo odslej zelo odkrito, da naj Lloyd George odstopi. Ravno isti listi

mislijo, da bi bilo dobro, če bi Lloyd George v jugoslovanskem vprašanju ne bi podpiral italijanskih aspiracij. Francozi so razdraženi zaradi misije Smutsa, ki se razgovarja z boljševiki, in zaradi tega, ker se ne nastopa dovolj energično proti boljševiški nevarnosti.

Proti črnogledim ministrom.

Posebno poročilo »Večernemu listu«.

Belgrad, 10. aprila. »Večernje novosti« napadajo finančnega ministra dr. Minčića radi njegovega govora, v katerem je dejal da stoji država pred finančnim polomom

Nadvojvode grede.

LDU Dunaj, 10. aprila. (ČTU) V diplomatskih krogih je razširjena vest, da bodo bivši nadvojvode ta teden odpotovali v Švico. Dovoljenje za vpotovanje so že dobili. Prošnja, naj bi jih na potovanju v inozemstvo spremljali zastopniki entente, doslej še ni rešena, upati pa je, da se jim bo izpolnila ta želja.

Revolucionarna sodišča na Bavarskem.

LDU Monakovo, 10. aprila. (ČTU) Odredba o revolucionarnem sodišču določa, da ta tribunal sestoji iz 28 sodnikov, ki je permanenten in deluje v oddelkih po sedem članov, med temi tudi ena ženska. Sodniki morajo biti revolucionarji. Obtoženec si more izvoliti zagovornika. Obravnave so ustne in javne. Priziv ni dovoljen.

Republika svetov na Bavarskem.

Berlin, 10. aprila. (ČTU) Iz Bamberga poročajo, da upa tam se nahajajoči vojni minister, da bo republika svetov v Monakovem kmalu razpadla, ne da bi bilo treba vojaške intervencije. Ministrski predsednik Hoffmann se je izrazil napram zastopnikom časopisja, da se čudi obnašanju prebivalstva v Monakovu. Meščanstvo je prišlo do tega, da mu je sedaj popolnoma vse eno. Le iz te okolnosti se da razlagati tako neznan odpor proti komunistom.

LDU Nürnberg, 10. aprila. (DKU) Po brzojavki III, armadnega voja iz Monakovega so komunisti strmoglavili neodvisno vlado, ki je vso oblast vzela v svoje roke. Vojaštvo je na strani Hoffmannovega ministristva. Večji del prebivalstva čaka edinele na primeren povod iz inozemstva. Gospodarski položaj se je poslabšal.

LDU Monakovo, 10. aprila. (Brezlično.) Predsednik osrednjega sveta Nikisch je odstopil. Njegov naslednik je Teller. Večinski socialisti pripravljajo za jutri prvotno glasovanje o ustanovitvi republike svetov. V mestu je velikansko gibanje. Politični položaj ni vzdržljiv. Mandla so izpuštili. Nato je izjavil, da se hoče, pod na-

slovom provizoričnega konzula Nemške Avstrije, etablirati in da se je o stvari že obrnil do dunajskega urada za zunanje stvari.

LDU Berlin, 10. aprila. (DKU) »8 Uhr Abendblatt« poroča iz Karlsruhe: Revolucionarno gibanje na Bavarskem se je razširilo tudi na Badensko.

Napadalec Clemenceau pomiloščen.

Posebno poročilo »Večernemu listu«.

Zagreb, 11. aprila. »Obzor« javlja iz Pariza: Atentator na Clemenceaua Cottin

je pomiloščen z ozirom na njegove male otroke.

Odškodnina Nemčije.

LDU Pariz, 10. aprila. (DKU) »Agence Havas« poroča o diplomatskem položaju: Svet četverice je imel včeraj svoji običajni dve seji. Po proučevanju je sprejel statut za saarsko kotlino, ki ga je sestavila komisija, sestojeca iz Tardieuja, Morleja in Haskinsa. Soglasno sprejeti statut daje Franciji politične in administrativne garancije. Danes bo svet zopet pričel razpravljati o odškodninah in razmotrival

poročilo finančnih izvedencev na nastopni podlagi: 1. Nemčija mora takoj plačati odškodnino 25 milijard v zlatu, surovinah ali kreditnih pismih za inozemstvo. 2. Nemčija mora podpisati bon, ki daje aliirancem začasen kredit 150 milijard. 3. Od leta 1919. naprej mora Nemčija plačati gotovo vsoto, ki se določi vsako leto in ki ne sme biti manjša od vsote, ki jo bo določila pogodba.

Priznanje boljševikov?

LDU Ženeva, 10. aprila. (ČTU) Kakor poroča lyonski »Express«, se govori, da sta Amerika in Anglija na mirovni konferenci ponovno predlagali priznanje boljševiške vlade v Rusiji.

Posredovanje generala Smutsa.

LDU Ženeva, 10. aprila. (ČTU) Bureau Europa Press poroča: »Daily Mail« javlja, da je po došlih poročilih smatrati misijo generala Smutsa na Ogrskem za ponesrečeno. General Smuts je baje izjavil, da sedanja ogrska valuta ni v stanju, podpirati zahtevo mirovne konference po umaknitvi ogrskih čet iz Sedmograške. Taka odredba bi povzročila padeč vlade, ker bi čete nemara odpovedale pokorščino.

Nemiri na Koreji.

LDU Amsterdam, 10. aprila. (DKU.) Reuterjev urad poroča iz Honolulu, da odpotuje šest japonskih bataljonov v Korejo, da zatire nemire.

Nemčija bo sprejeta v zvezo narodov.

LDU Berlin, 10. aprila. (Dun KU) »8 Uhr Abendblatt« poroča iz Bazla: »Presseinformation« doznava iz Pariza, da je odstranjeno dosedanje trdovratno upiranje entente proti temu, da se sprejme Nemčija v zvezo narodov. Anglija in Francija sta se sedaj priklopili naziranju Amerikancev, da more biti Nemčija brezpogojno enakopraven član zveze narodov.

Iz pokrajine.

k Našim bralcem. Vsled tehničnih ovir v tiskarni ima današnja številka »Večernega lista« izjemoma štiri strani.

k Balokovičev koncert v Mariboru. Dne 9. aprila je bil v Götzovi dvorani sijajno uspeli sinfonični koncert prvega jugoslovanskega umetnika na gosli Zlatko Balokoviča ob sodelovanju mariborske vojaške godbe. Po vsakem nastopu je žel umetnik viharno odobravanje vsega občinstva, zlasti pa po res dovršenem proizvajanju fantazije »Faust« Wieniawskega. Danes popoldne se je Balokovič odpeljal v Zagreb, kjer nastopi jutri zvečer.

k Mariborski nemški prvak dr. Mravljag podaja svoje posestvo v Leiteršpergu za pol milijona kron.

k Umrli je v Zagrebu doktor zdravilstva Stevan Gjuričko ud Modoša v 77. letu svoje starosti. Rojen je bil v Temešvaru, šolal se je na Dunaju. Služboval je v mnogih krajih in je imel zveze z dvori v Belgradu, Cetinju in Petrogradu. Bil je odličen mož; leta 1916. interniran. — Zdaj je doživel prve vesele dni naše svobode.

k Za prenos zemeljskih ostankov Zrinskega in Frankopana se je vršil danes ob 10. uri dopoldne sijajni shod vseh društev in organizacij zagrebškega vseučilišča.

k Slavnostna seja Jugoslovanske akademije bo 26. t. m. v Zagrebu ob pol 6. uri popoldne.

k Prebrisan goljuf in malo prebrisan kmet. Pred nekaj dnevi je stal kmet Mihalj na Jelačićevem trgu v Zagrebu in čakal tramvaja. Medtem stopi k njemu mož in ga vpraša, kam potuje. Mihalj mu odgovori, da odhaja v Zagorje, na kar mu reče neznanec: »Pojdite z menoj domov, da mi odnesete kovčeg na kolodvor. Dobro bom plačal!« Mož je odpeljal kmeta v vežo neke hiše v Nikoličevi ulici, ki ima dva izho-

da, in mu je tam dejal: »Tukaj stanujem. Ali imate kaj debelega denarja, da ga zmenjam.« Mihalj seže v žep in izroči goljufu bankovec od 1000 K. Neznanec je nato odšel v hišo in na drugi strani stopil zopet na ulico ter se izgubil. Kmet je čakal v veži, dokler se ni naveličal, potem pa je odšel na policijo, namesto na kolodvor. Prebrisanega tatu doslej še niso mogli zasačiti.

k Hazardisti. Ko so v Zagrebu zalotili hazardne igralce, ki so igrali v nekaterih, v tem oziru zloglasnih kavarnah, so se ti enostavno preselili v one kavarne, ki doslej niso bile tako na slabem glasu. Policija je že obveščena tudi o tem. Pa še nekaj zanimivega je tam doli: prosjačenje po kavarnah, ki je za občinstvo zelo nadležno. Ljudje, ki se jim ne ljubi delati, hodijo od mize do mize. Mnogo imamo delal

k 3000 madjarskih delavcev so odslovili v Srbiji, kjer so popravljali železniške proge. Ti Madjari so delali tako, da se delo po cele mesece ni ganilo z mesta. Dela je prevzel v svojo skrb prometni minister; Madjare pošljejo domov.

k Za odpravo profesorskega izpita se poteza v »Epohi« V. Živojinović. Ta izpit je nesmiseln in nepotreben, ker je akademična diploma zadosten dokaz za sposobnost kandidata. Saj se je nedavno tudi sodnim tajnikom dovolil sodniški čin brez sodniškega izpita, dasi je posel sodnega tajnika popolnoma drug, nego posel sodnika. Tako naj se tudi vsem suplentom prizna profesorski naslov brez izpita.

Iz Ljubljane.

I Poštni čekovni urad, ki je dosegal imel naslov »poštni čekovni urad SHS v Ljubljani«, oziroma »poštni čekovni urad za Slovenijo v Ljubljani«, se bode po odluku poštnega ministrstva od sedaj, in sicer začasno, imenoval: »kr. poštni čekovni urad v Ljubljani«. — Območje tega urada se za sedaj krije z območjem tukajšnjega poštnega in brzojavnega ravnateljstva.

I Ustanovni občni zbor društva tehnikov v Ljubljani se je vršil ob polnoštevni udeležbi vseh vabljenih na dan 6. aprila, ob 9. uri dopoldne v Mestnem domu. Po pripravljalnem odboru predlagana pravila in poslovnik so bila soglasno sprejeta; soglasno je bilo tudi izvoljeno društveno predsedstvo, tajništvo ter vsi nadaljni odborniki. To novo društvo prične takoj svoje delovanje s tem, da širom naše domovine, po zasebnih ter javnih uradih združi v smotreno organizacijo vse tehnike na strokovni in stanovski podlagi v smislu svojih demokratičnih pravil in načel. Zato naj ne manjka med nami nobenega tehnika, ki hoče z nami skupno in kompromisno delovati v duhu sedanjega časa in napredka. Pozivljamo torej tem potom vse strokovno naobražene in v katerikoli tehnični stroki delujoče tehnike slovanske narodnosti, katerih naslove nam še ni bilo mogoče do danes zbrati, da spoznajo pomen te organizacije in nemudoma javijo svoje naslove tajništvu »Društva tehnikov v Ljubljani«, Rimska cesta 7/III. Isto daje na željo vsa potrebna pojasnila pismenim

potom ali tudi ustmeno vsak torek in petek od dveh do treh popoldne.

I Bojniško podporno društvo čevljarjev v Ljubljani vabi na I. četrtletni shod kot siavnosni shod, ki se vrši v nedeljo 13. aprila 1919 ob 2. uri popoldne v gostilni: g. Aut. Zabukovca, Stritarjeva ulica št. 7.

I Parna kopel pri »Slonu« še vedno počiva. Kopanja željno in potrebno občinstvo vedno poprašuje, kdaj se bo zopet otvorila. To bi bilo tudi iz zdravstvenih ozirov nujno potrebno. Menda se vrše neke poprave, ki pa zelo po polzevo napredujejo.

Po svetu.

s Slavni ruski pisatelj grof Tolstoj je nabiral skoz pet let gradivo za svojo knjigo »Vojska in mir«. Koncept tega orjaškega dela je shranjen v muzeju Rumiancov v Moskvi. Ko je bila pred nekaj leti grofica Tolstoj bolna, je iz neprevidnosti vrgeel sluga rokopis v kanal grajskega parka. Zanimivo delo so našli v kanalu šele čez mesec dni.

s Dan porok v Plougastelu. Že od davnih časov so v bretonskem trgu Plougastelu dovoljene samo enkrat na leto poroke, na dan sv. Frančiške, tamošnje patronice. Včasih kleči pred njenim oltarjem do petdeset parov. Seveda je to za ljudstvo eden največjih praznikov v letu. Že zgodaj zjutraj se zberejo pari na glavnem trgu in gredo potem skupaj na urad, kjer se izvrši civilna poroka. Potem gredo pa trikrat okoli celega trga, spremljani od svojcev in od godbe, nato pa v cerkev, kjer se vrši cerkvena poroka. Znano je, da so Bretonci med najpobožnejšimi narodi sveta in jim seveda civilna poroka nikakor ne zadostuje. Nato se vrši glavni obed javno na trgu, plačajo ga novoporočenci.

s Prva zveza Švedske z Anglijo. Pastor švedske cerkve v Londonu je imel predavanje o starih zvezah med Angleži in Švedmi. Popolnoma verjetno je, da so prišli prvi Švedmi v Anglijo že leta 1500. pred Kristusom. To sklepajo po mečih, nožih in drugih bronzenih predmetih, ki so jih dobili med izkopaninami v Švediji in ki so značilni za britanske otoke v tisti dobi. Nekatera znamenja pa kažejo tudi na to, da je obstojala zveza med angleškimi otoki in Švedji že pred to dobo. Marsikateri stari grobovi v Švediji imajo isto formo, ko jo dobimo v Angliji. Nekateri mislijo, da Švedji na njih malih ladjicah ne bi mogli priti na Angleško, toda grobovi dokazujejo, da so prišli Britanci že 2000 let pred Kristusom na Skandinavijo.

s Lakomna umetnica. Slavna francoska igralka Rachel je bila ravnotako talentirana kakor skopa. Nekega dne jo povabi bogat pariški bankir, vnet za umetnost. Pri obedu opazi Rachel krasen šopek cvetic na mizi in reče: »Ah kako lepo!« — »Gospa,« reče bankir z uprav francosko dvorljivostjo, »dovoliite mi, da Vam šopek podarim.« Vzame cvetice iz težke srebrne masivne vaze in jih poda umetnici. »Hvala lepa, a mislila sem na vazo,« pravi Rachel. »Ta je tudi Vaša,« je uljudni odgovor. Ko je bil obed končan, prosi bankirja, če jo da zapeljati v svojem vozu

domov, ker je bilo medtem začelo deževati. Radevolje ji gostitelj prošnjo usliši, a ko jo spremi do voza, ji reče za slovo s prosečim glasom: »Kajne, gospa, voz mi boste pa poslali nazaj?«

s Ples. De he Fonchardiere piše o plesu: Ples je fenomen. Kakor zemlja, mesci in planeti, čuti tudi človek potrebo, da se vrti. On pleše instinktivno, kot papiga na palici, kot medved v kajbi, kot kanarček v kletki. Pleše veliko in strastno in je uverjen, da dela nekaj koristnega. V resnici, človek ne pleše za zabavo. Plesalec je mučenik, ki ga muči sto mučiteljev. Najprvo lakirani čevlji in trdi ovratnik, nato pretežke plesalke, ki jih je treba voditi spretno skozi množico tako, da jih ne pogazi. Nato muzikant, po čegar taktu je treba skakati. Dalje reditelj, ki zahteva od plesalcev vse mogoče stvari. Nov ples se da opravičiti iz osebnih in iz socialnih razlogov. Pri primitivnih narodih je ples molitev. Pri civiliziranih narodih je ples koristen v higijeničnem oziru. Ples se bori proti prenapeti odelitvi. Največja njegova zasluga je, da nam prihrani mnogo razgovorov. Res, človeka popade groza, če pomisli, da bi se moral brez plesa ves čas razgovarjati ali še hujše — misliti! Poleg tega pa rodé vsi plesi nekaj zakonov. In če bi žene samo govorile in ne plesale, bi poroke v tem slučaju gotovo padle za 50 odstotkov.

s Nenavaden dar. Mnogo časopisov je prineslo zadnje čase vesti, da je poskušal ameriški polkovnik Lea s pomočjo nekoliko oficirjev — rešiti cesarja Viljema. Polkovniku se je posrečilo, da je prišel v grad, toda holandska straža ga je preprečila. Sedaj je Lea priznal, da je hotel prinesiti cesarja Viljema — Wilsonu v darilo.

s »Side-cars«. Pariz je uvedel novo vrsto voz za javne službe, z imenom »side-cars«. To angleško ime označuje one motocikle z malimi kolesi na boku, kjer ima prostor še en sedež. Ta voziček bo zamenil avtomobile, ki jih po reviziji manjka dva tisoč. Cena za kilometer vožnje bo trideset centimov, med tem ko stanejo avtomobili petdeset centimov. Za časa vojske je bilo fabriciranih zelo veliko teh »side-carsov«, in popravek je zelo lahek. Korist je od njih trojna: prvič bodo cenejši, drugič potnik samec ne bo potreboval sedeža za štiri osebe, tretjič vedno jih bo lahko najti. Pri toliki draginji voznikov bo to zelo dobro, a istotako bi bilo dobro, če bi uvedli to tudi pri nas.

s Rudarstvo v Srbiji. Te dni so v Belgradu zborovali posestniki rudnikov in rudosledci ter se posvetovali o sredstvih, kako čim preje upostaviti delo v rudnikih. Sklenili so, da se organizirajo in v glavnih potezah določili pravila.

s Godba in ples v Perziji. V Perziji je godba in ples pri vsaki slavnosti; pri najrazličnejših prilikah v radosti in bolesti, pri svatbah in pri pogrebu imajo godbo in ples. Godba moderne današnje Perzije je arabskega izvora. Nasr Fariabi iz Turkestana je vpeljal današnjo perzijsko godbo in ji je dal obliko, v kateri se danes ne guje. On je bil tisti, ki je izumel malo kitaro, in pozneje, ko se je pokazala potre-

ba, tudi boben in kemanče, ki so neke vrste gosli. Ta Nasr Fariabi je bil tudi skladatelj, ki je za tri imenovane instrumente uglasbil pesmi, ki žive med narodom. Večina perzijskih pesmi je tudi arabskega izvora, to je prenešenih iz Turškega v Perzijo. Godba ni zaznamovana z notami, saj Perzijani not sploh ne poznajo, ampak perzijska godba prehaja od generacije na generacijo samo po spominu učiteljev. Razvoj perzijske godbe izvaja učiteji godbe. Žalost, boi, veselje, radost, humor, komika, da, celo politika, vse, vsak motiv je izražen v godbi, je izpremenjen v godbo in prehaja od roda do roda. Ni je torej reči, ki bi ne bila izpremenjena v godbo. Vsaka priložnost jim nudi povod h godbi. Najbolj pa se prepevajo Hafizove in Saediove pesmi. Oba ta dva pesnika pozna cela Perzija in njih izvodi so znani vsemu narodu. Njih popularnosti ni mogoče primerjati s popularnostjo evropskih pesnikov. Umeje se, da se popevajo pesmi tudi drugih pesnikov in tudi pesmi, zložene za razne slavnosti. L. 1907. so vstajali slavile vse perzijske kitare. Tedaj je tudi nastala pesem na hamandskega guvernerja, proti kateremu je bila cela vstaja naperjena. Rečena pesem o svobodi se je tako-le glasila: »Bratje moji, sinovi moje domovine, Perzijani! Kako dolgo hočete še živeti v needinosti? Edinost izpreminja tla, na kateri rastejo samo glogovi grmički in sočnate senožeti. Needinost pretvarja plodovite gredice v puste puščave. Edinost je zdravilo za potrebe našega srca, Needinost je vzrok naše nesreče. Povejte odločno, da sta vlada in domovina dvojčka, rodna brata, prav kakor slava in bogastvo. A niti vlada, niti ljudje ne morejo postati srečni, če niso složni, edini. Kralj vseh kraljev, pomiluj nas! Čuj za trenutek naše bede. Po tvoji milosti je postal veliki vezir boljši hlapček. To je tiran, krivičnik, brez vere in vesti, ki vse iransko ozemlje pleni in uničuje. Njegova nasilna vlada ugonablja našo nesrečno deželo, da nam solze oči zalivajo. Kopravimo in mremo po pravični vladi. Prosveta bo naša opustošena mesta zopet oplodila. Ne moremo je dlje stradati. Tako nujna in potrebna nam je kakor romanje v Meko, kakor post in molitev.« — Romanje v Meko, post in molitev so tudi temelj perzijske vere. Svobodomiselnost gibanje je bilo torej že pred dvema letoma, kakor je razvidno iz pesmi, jako močno in je privedlo k popolnemu političnemu prevratu in k ustoličenju novega šaha. Kar se nadalje godbe in godbenih odnošajev tiče, sodijo godci k osebju odličnih in bogatih družin, v katerih zavzemajo prvo mesto. Godbenikom, ki imajo svojo umetnost za svoj življenski poklic, se v Perziji prav dobro godi. Zlasti za pouk v godbi so dobro plačani. V Teheranu je tudi premnogo plesalk, ki žive od svoje umetnosti. Ukusu Perzijanov pa bolj prija gracija plesočih mladeničev kakor plesna umetnost mladih Perzijank. Plesna društva in družbe tvorijo eno veliko organizacijo, koje načelnik je visok uradnik perzijskega dvora. Šah ga prišteva k najožjemu krogu svojega najvišjega uradništva. Iz tega se da posneti, kako važno mesto v Perziji zavzema ples.

Aprovizacija.

a **Kruh ali moka.** Ker ni mogoče takoj odstaviti nekaterih ovir za ureditev prodaje krušne moke namesto kruha, se bode do vstetega torka 15. t. m. dajalo na krušne izkaznice le kruh in sicer v nedeljo doseđanji črni kruh, v ponedeljek in torek pa beli kruh. Hlebček belega kruha bo ethtal 35 dkg in stane 1 K 32 vin. Kdor pa hoče za sredo in potem naprej namesto kruha krušno moko, naj to takoj v ponedeljek sporoči peku cziroma oni prodajalni ali konzumu, kjer dobiva do torka svoj kruh. Na poznejše prijave za moko se ne bode moglo ozirati, ker je treba krušno moko že v torek 15. t. m. nakazati, vsak kilogram posebej pa ne morejo hoditi prodajalci po moko. Namesto kruha se bode dobila tista moka, iz katere se peče kruh v vojni pekarni oziroma pri pekih. Opozoriti pa je treba še posebno, da se dobi v ponedeljek in torek le bel kruh, in da ne sme noben pek primešati beli moki kako drugo moko, četudi bi jo imel še kaj v zalogi. Kje in kako se bode dobila od srede naprej moka za kruh, se pravočasno objavi. Svoje krušne karte naj torej vsak odad brez skrbi peku ali vojni prodajalni, ker se bode dobila krušna moka od srede naprej na krušne rodbinske legitimacije. Prodaja moke za kuho oziroma pecivo, ki se dobiva na močne izkaznice, ostane neizpremenjena.

a **Ljubljanski prodajalci sladkorja** se vabijo, da se zglase zanesljivo jutri, v soboto 12. t. m. pri g. ravnatelju Lilleku radi nakazila za sladkor.

a **Prodaja sladkorja.** Na vsak drugi odrezek sladkorne izkaznice se dobi 1 kg sladkorja, ki stane 4 K 50 vin.

a **Semenski krompir.** Vse one stranke, ki so se zglasile v gospodarskem uradu na magistratu za semenski krompir, dobe krompir v torek, dne 15. aprila dopoldne od 8. do 11. ure in popoldne od 2. do 5. ure v skladišču pri Mühlleisnu na Dunajski cesti. Kilogram stane 80 vin, in dobi vsaka stranka toliko krompirja, kolikor ga je priglasila.

a **Iz mestnega aprovizacijskega odseka** z dne 9. aprila je poročati: Krušne moke še vedno zelo primanjkuje. Kruh je bil zadnje dni tako slab, da ga marsikdo sploh uživati ni mogel. Odsek je soglasnega mnenja, da nikakor ne kaže še naprej iz te moke peči kruh. Zato se s prihodnjim tednom opusti peko hlebcev. Peči se bodo začele zemlje iz bele ameriške moke. Vsaka zemlja tehta 6 dkg in se prodajajo zemlje na krušne izkaznice po 30 vin, kos. Kdor ne bi hotel zemelj, lahko zahteva moko. Že pri krušnih komisijah tekoči teden bo vsaki stranki na prosto dano, ali se odloči za prejemanje moke ali kruha (zemelj). Razdelilni načrt in nadaljna pojasnila glede prejemanja moke in zemelj se pravočasno objavijo v časopisju. — Izkaznice ubožne akcije revidira poseben pododsek aprovizacijskega odseka. Prihodnji teden se razdeli po pol kilograma bele moke na izkaznice.

Širite „Večerni list“!

Svatovska koračnica.

Norveški spisal Björnsterne Björnson.

(Dalje.)

»Mi smo mislili,« je dejal oče nežno, »da se lahko zanesemo nate.«

Mildrid je molčala.

»Toda kako se je to zgodilo?« je vprašala mati, »ti moraš vedeti to!«

»Ne, jaz ne vem tega . . . res ne vem. Jaz vem samo toliko, da ne morem nič zato, da ne morem ponolnoma nič zato!«

Sedela je nepremično in se držala z obema rokama trdno za klop.

»Sam Bog ti pomagaj. Kaj je vendar prišlo nad te?«

Mildrid je molčala, molčala.

Oče se je zopet vmešal prijazno v pogovor. Mirno in prijazno jo je vprašal: »Čemu nisi vprašala v ti zadevi koga izmed nas, ljubi otrok?«

Tudi mati je zdaj dejala prijazno: »Ti veš, kako smo ljubili vas otroke, ki smo živeli tako samotno življenje in kako smo ljubili posebno tebe, Mildrid, ki si nam bila najljubša.«

Mildrid ni več čutila kiopi, na kateri je sedela.

Da, nisva mislila tega, da naju boš tako zapustila.

To je dejal oče. Četudi so bile te besede izgovorjene zelo obzirno, vendar radi tega niso bolele nič manj.

»Saj vaju ne mislim zapustiti,« je dejala in zatrepetala.

»Teja ne moreš reči,« je dejal oče v bolj resnem tonu ko poprej. »Ti si naju že zapustila.«

Mildrid je čutila, kako je to resnica in kako vendar ni resnica. Toda ni si bila na jasnem v tem.

Mati je dejala: »Kaj nama je pomagalo, da sva ljubeče in bogaboječe živela z najinimi otroci?«

Radi hčere ni hotela več reči.

Mildrid pa se ni mogla vzdržati več: »Ne bom vas zapustila, nečem vas žaliti . . . Jaz nisem mogla . . . ne, jaz nisem mogla!«

Vrgla se je na mizo, glavo na roko in obrnjena proti očetu je bridko jokala.

Nobeden izmed staršev ni mogel radi čustva, ki ga je pri tem objelo, izreči niti besedice. Zato je bilo vse tiho.

To bi bilo lahko trajalo dolgo, toda Janez Haugen je zapazil iz svojega skrivališča, da potrebujejo njegove pomoči. Njegovo lovsko oko je zapazilo, kako se je Mildrid vrgla čez mizo in tedaj je planil kvišku. Kmalu je bilo slišati njegov nagel korak čez dvorišče. Potrkal je, vsi so pogledali kvišku, a nihče ni dejal: Notri!

Mildrid se je dvignila vsa zarudela od joka. Vrata so se odprla in Janez s puško v roki in psom ob strani je stal na vratih blede, a miren, vstopil je, zaprl vrata za seboj, pes pa se je dobrikaje približal Mildridi. Janez je bil preveč razburjen, da bi bil zapazil, da mu je pes sledil.

»Dober večer!« je dejal. Mildrid se je spustila začudena na klop in se globoko oddahnila. Ves strah jo je minul. Ona ima prav, da, ona ima prav! Zdaj mora priti, kar Bog hoče.

Nihče ni odgovoril na njegov pozdrav, nihče mu ni dejal, da naj stopi bližje.

»Jaz sem Janez Haugen,« je zaklical nalahno, postavil puško na tla in jo držal z eno roko.

Ko sta se starša spogledala večkrat zaporedoma, je nadaljeval pogumno: »Jaz sem prišel z Mildrid sem, zakaj če je ona storila kaj napačnega, je to moja krivda.«

Mati je pogledala očeta in ta je dejal končno, da se je cela stvar zgodila brez vednosti in tudi Mildrid ne ve povedati, kako je prišlo do tega. Janez pa je odgovoril, da tudi on ne ve tega.

»Nisem več otrok,« je dejal. »Osemindvajset let imam, in vendar je prišlo tako, da jaz, ki nisem nikoli mislil na nobeno deklico na svetu, ne mislim na nobeno drugo stvar več, ko na Mildrid. Če bi mi odrekla ona — tedaj ne vem, kaj bi storil.«

Preprost in odkritosrčen način, s katerim je on govoril, je učinkoval. Mildrid je kar oživela, ko je videla, da je spravil ta nastop celo stvar v popolnoma drugačen tir. Kapo je bil obdržal na glavi, ker ni bila navada, da bi se odkrival tujec, če je stopil v hišo. Zdaj se je odkril, dal kapo na cev puške in položil roke nanjo. Nekaj dvorjanskega je bilo v tem mladeniču.

»Tako mlada ko je Mildrid,« je dejala mati.

»Nihče ni mislil, da bo storila kaj takega,« je pristavil oče.

»To je res,« je dejal Janez, »toda zato sem pa jaz toliko starejši. Posestvo pri nas ni veliko in ne zahteva velikih naporov. Poleg tega pa imam tudi pomoči dovolj.«

Oče in mati sta pogledala drug drugega, nato Mildrid in slednjič njega.

»Ali bo šla s teboj na dom?« je vprašal oče neverjetno in nekoliko zasmehljivo.

»Da,« je dejal Janez ponosno. »Posestva ne snubim.«

Pri tem je zardel in Mildrid tudi.

Če bi se bilo posestvo pogreznilo v zemljo, bi stariša ne bila tako iznenadena, ko sedaj, ko sta slišala, kako se je Janez zaničljivo odrekel posestvu; Mildridin molk je pričal, da se tudi ona ne strinja s tem. Ta sklep mladih ljudi je spravil stariša nekoliko v zadrego; čutila sta se užaljena.

(Dalje.)

Valentin Maček
slavninarska obrt v Domžalah

prejema damske modne
slavnike v popravilo
v večji množini, oblike na
razpolago.

Izdajatelj konsorcij »Večernega lista«.
Odgovorni urednik Viktor Cencič.
Tiska Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani.